לרבו לא ימזוג בהן כום לרבו אמר ריש לקיש

כמחלוקת בהוצאה כך מחלוקת בהרמה ורבי

יוחנן אמר ימחלוקת בהוצאה אבל בהרמה

דרי הכל עבודה היא מאי מעמא דריש

לקיש אמר לך אי ס"ד עבודה היא יש לך עבודה שכשירה בשני כלים ור' יוחנן גלי

רחמנא בכתונת ומכנסים והוא הדין למצנפת

ואבנט ומאי שנא הני מדו בד ימדו יכמדתו

מכנסי בד לכדתניא מהמנין שלא יהא דבר

קודם למכנסים שנאמר יומכנסי בד ילבש

על בשרו וריש לקיש מדו כמדתו מדאפקיה

רחמנא בלשון מדו שלא יהא דבר קודם למכנסים מעל בשרו נפקא נימא כתנאי

על בשרו יסמה תלמוד לומר ילבש

להביא מצנפת ואבנם להרמה דברי

רבי יהודה ∞רבי דוסא אומר לרבות בגדי

כהן גדול ביום הכפורים שכשירין לכהן

הדיום אמר רבי שתי תשובות בדבר

חדא דאבנטו של כהן גדול לא זה הוא

אבנמו של כהן הדיום ועוד בגדים

שנשתמשת בהן קדושה חמורה תשתמש בהן קדושה קלה אלא מה תלמוד לוְמר ילבש

הנך תרתי דרשות מלשון המקרא ששינה בלשונו שלא כתיב כתונת למימרא מדו כמדתו ושלא יקדים דבר למכנסים מעל בשרו יתירא נפקא

ליה: על בשרו מה ח"ל (A). גבי הרמת הדשן כתיב ולבש הכהן וגו׳ והוה ליה למכתב ומכנסי בד על בשרו ומהדר נמי אולבש דרישיה

דקרא מה ת"ל שוב ילבש במכנסים לרבות עוד לבישה כיולא בה ומרבה שני בגדים החסרים כאן מכהונת הדיוט: רבי דוסא

אומר. להביא ארבעה בגדי לבן ששמש בהן כהן גדול ביום הכפורים שכשרין להדיוט כל השנה ואתיא ילבש ילבש מהתם דלא תימא

והניחם שם כתיב בהו [ויקרא טו] לומר שטעונין גניזה דס"ל לר" דוסא והניחם שם שלא ישתמש בהן ליום הכפורים אחר כדאמרינן בפ"ק (יב:):

ל) [שבת קיד. קיט.],
ב) [פסחים סה: ובחים לה.], ג) [לקמן כה. סהדרון מט:], ד) לעיל

פרק בן, ו) בס"ח: בגדי,

לין פון אי פט מו פגוי , ד) [ויקרא ו], ע) [יהיו על בשרו כל״ל], י) [דף מ. ולקמן מ.],

תורה אור השלם

ו. כִּי יִמְצֵא חָלְל

בָּאַדָמָה אֵשֶׁר יִי אֵלהֶיךְּ בָּאַדָמָה אֵשֶׁר יִי אֵלהֶיךְּ

נתן לך לְרִשְׁתָּה נפַל בַּשָּׂדָה לא נוֹדַע מִי

יגם דם נַקִּי שָׁפַּרְ

2. וְגַּם וְּם נְּאָ שְּבֵּּוּ מְנֵשֶׁה הַרְבֵּה מְאֹד עַד אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת יְרוּשָׁלִם

פָה לָפֶה לִבֶּד מַחַטָּאתוּ

לָעשות הָרֵע בְּעֵינֵי יְיָ:

הַכָּהוּ:

דברים כא א

תמידין הלכה י: פ"ב מהלכות ג ומיי׳ תמידין ומוספין הלכה טו]: "ג ד מיי׳ פ״ח מהל׳ כלי המקדש הלכה ד: דה מיי' פ"י מהלכות כלי

א מיי׳ פ״ן מהלכות

ופ"ט מהלכות רולח הלכה

. מ כ מאנות המקדש הל' א:

רבינו חננאל

ש"מ שפיכות דמים

ש"מ שפיכות ומים הוא דול שרבו הרצחנים וומהרח כליחו כדהיימא . שומע אני כדרך שפושט ריות הכתורית רשטה ביום הכפודים בשעה שרוצה לצאת בגדי קודש ולובש בגדי חול, ת״ל ופשט ולבש מקיש בגדים שלובש לבגדים שפושט, מה בגדים שפושט בגדי מודש את רגדים שלורש אחרים, אחרים פחותין מהם. ר' אליעזר אומר הכהנים בעלי מומין שהן . כשרים להוציא את הדשן. אמר מר אחרים פחותין מהן מאי משמע, דתנא . דבי ר' ישמעאל בגדים אל ימזוג בהן כוס לרבו יפשוטה היא. אמר ריש **הדשן,** שתנא קמא סבר י. עבודה היא ובעלי מומין פסולין בהם, [ו]ר' אליעז סבר אינה עבודה וכהנים בעלי מומיז כשרים בה, כך בעלי מומין כשוים בה, כן מחלוקת בהרמת הדשן. ור' יוחנן אמר מחלוקת רהוצאה ארל רהרמה הכל איז לך עבודה שכשרה רשוי כלים. גלי בחמוא הדין במצנפת ואבנט. . ומאי שני דפריש (כהני) וכאי שני דפריש (כתני) [בהני] אצטריך מדו בד מדו כמדתו לא ארוך נורו כנורונו לא אדון ולא קצר. ומכנסי בד ילבש על בשרו, ללמד שלא יהא דבר מקדים . על בשרו למכנסיים כו׳. לימא כתנאי ומכנסי בד ילבש על בשרו, מה ת"ל ילבש לרבות מצנפת יהודה. קסבר עבודה היא לפיכך צריך שאר בגדים. ר' דוסא אומר לרבות בגדי כהן גדול של יום הכפורים שהן בד שכשרין לכהן הדיוט. מאי לאו בהא קמפלגי,

תום' ישנים

יכול כמצות יום הכפורים שפושם כ"ג בגדי קודש ולובש בגדי (בהונה) [חול]. נכלה לרבינו דל"ג ליה דמאי שייך זה לכה"ג ביום הכפורים, ואי משום שמשנה מבגדי זהב לבגדי לבן ומבגדי לבן לבגדי זהב, אלו ואלו קודש הס. ואי גרס שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול, ול"ג . במצות כ"ג ביוה"כ אתי

יש עבודה שכשרה בשני כדים. אגל איפכא לא תקשי לך יש לך דבר שאינו עבודה וטעונה בגדי כהונה כלל דהא לא קשה דגזירת הכתוב הוא להחמיר שהרי אין בזה איסור אם לובש בגדי כהונה שלא בעידן עבודה דמסקינן לקמן בריש פרק בא לו

> לבגדים שפושט ואפי׳ הכי לר׳ אליעזר ומאי טעמא דתנא המא דפסל בעלי ומכנסי בד שילבש על בשרו אילטריך למיהדר ולמיכתביה בכהן הדיוט

ילבש להרמה. פירוש דהכי מיניה מאי דאתיא ליה מהיקשא:

(דף סט.) דבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן וגדולה מזו אמרינן לר' יוחנן דבין הולאה בין הרמה בארבעה כלים בין לתנא קמא בין לר״א דתרוייהו מודו דמקיש בגדים שלובש בעלי מומין כשרים להוצאה דלאו עבודה היא אע"ג דטעונה ארבעה כלים וקשה לי לריש לקיש דמוכח דלאו עבודה היא מדלא אלרכה קרא ארבעה כלים א"כ למה לי קרא לרבי אליעזר להכשיר בעלי מומין מומין להולאה ויש לומר משום דבעל מום חשיב כמו זר דס"ד אמינא וכי תעלה על דעתך שזר ובעל מום קריבים לגבי המובח ולהכי לריך קרא לר"א והיינו טעמא דתנא קמא לפסל: כוברין שלא יהא דבר קודם כו'. אף על גב דגבי כהן גדול נמי כתיב בפרשת אחרי מוח דלא הוה ילפינן להו מהדדי כיון דחלוקים הם לכמה ענינים: בש לרבות מצנפת ואבנט דבי רבי ישמעאל בגדים שבשל בהן קדרה

קאמר קרא לרבות לבישה אחרת כיונא בה דההיא לבישה דקרא דכתיב ולבש הכהן מדו בד וכו' להיינו שני בגדים אחרים וקשה לי גבי הולאה מנלן דבעי ארבעה בגדים כיון דגבי הרמה לא נפקא לן אלא מהיקשא א"כ הדרינן ומקשינן לבישה דהולאה לפשיטה דהרמה כדלעיל ואמרינן בפרק איזהו מקומן (זבחים דף מט:) דבקדשים דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש ° ויש לומר דשמא לא מיקרי קדשים אלא גופי הקרבנות אבל בגדי כהונה חוזרין ומלמדין בהיקש אי נמי ילבש ריבויה הוח ולה הוי היקש אלא אתא לרבות לבישה אחרת וכיון דלא פירש כמה בגדים הוא מרבה אם אחד או שנים אין זה אלא גלוי מילתא בעלמא דשני בגדים קאמר כדכתיב בקרא אי נמי כמאן דאמר בפרק איזהו מקומן (ג"ז שם) י הימנו ולבר אחר הוי היקש דכיון דגמרינן הולחה מהרמה למאי דכתיב ביה גמרינן נמי

אינה מביאה עגלה ערופה ועוד ילא נודע אינה מי הכהו כתיב והא נודע מי הכהו אלא כדי להרבות בבכיה בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר אמר הרי הוא כפרתכם ועדיין בני קיים [כו'] ללמדך שקשה עליהם מהרת כלים יותר משפיכות דמים איבעיא להו שפיכות דמים הוא דזל אבל מהרת כלים כדקיימא קיימא או דילמא שפיכות דמים כדקיימא קיימא אבל מהרת כלים היא דחמירא ת'ש מדקא נסיב לה תלמודא יוגם דם נקי שפך מנשה שמע מינה שפיכות דמים הוא דזל ומהרת כלים כדקיימא קיימא ת"ר ופשט ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן שומעני כדרך יום הכפורים שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול תלמוד לומר ופשט את בגדיו ולכש בגדים אחרים מקיש בגדים שלוכש לבגדים שפושט מה להלן בגדי קודש אף כאן בגדי קודש א"כ מה תלמוד לומר אחרים פחותין מהן רבי אליעזר אומר אחרים והוציא לימד על הכהנים בעלי מומין שכשרין להוציא הדשן אמר מר אחרים פחותין מהן כדתנא דבי רבי ישמעאל ידתנא

במצות יום הכפורים ת"ל בגדיו בגדים וגירסא שבהש"ם האריכה בלשונה שומעני כדרך יום הכפורים פושט כגדי קודש ולוכש כגדי חול **תלמוד לומר כו'**. וזהו פירושה ופשט ולבש האמור בהולאת הדשן שבתפוח אל מחוד למחנה הכתוב אחר תרומת הדשן ופשט את בגדיו ולבש בגדים וגו' יכול שמטיל עליו חובה לשנות בגדיו בין תרומה להולאה אם בא להוליה דשן שעל התפוח אחר ההרמה מיד כדרך שהיא חובה על כהן גדול בחמש עבודות שביום הכפורים שמשנה בגדיו בכל העבודות בין זו לזו ראשונה בבגדי זהב שניה בבגדי לבן שלישית בשל זהב רביעית בבגדי לבן אף זה ישנה וזה שאין

לו לשנות מבגדי לבן לבגדי זהב

שהרי הדיוט הוא ואינו משמש בבגדי

זהב ישנה בבגדי " קודש שהרים בהן

כמו שנה׳ ש ולבש הכהן מדו בד ויפשוט

אותם וילבש בגדי חול שלו ויוליא

הדשן: פלמוד לומר בגדיו בגדים

ומה תלמוד לומר אחרים פחוחין

מהן. כגון שחקים או מפשתן שאינו

מולהב ואין דמיהם יקרים שהאפר

מלכלכם כשנושאו חוץ למחנה וגנאי

למלך שיהא משמש בהן על המזבח

בעבודת אכילה: אחרים והוליא

לימד על הכהנים בעלי מומין. האי

אחרים אכהן קאי כלומר כהנים

שהן אחרים מרוחקין משאר עבודות

כשירין לעבודה זו: אל ימווג בהן

בבישול קדירה אף כאן לענין הולאת

הדשן אין כבוד המלך לשרת בהן

שירות חחר: כמחלוקת בהולחה.

כשם שרבי אליעזר מכשיר בעלי

מומין להולאה כך מכשירן להרמה: שכשירה בשני כלים. והכא מדו בד

ומכנסי בד הוא דכתיב: גלי רחמנא

בכחונת ובמכנסים. ולימדך שאינה

כשירה בבגדי חול שלו ומאליך אתה

למד שהיא עבודה ולריכה אף מלנפת

ואבנט: מאי שנא הני. דנקט מאחר

שלריכין כלן לשתוק מנייהו ואנא

ידענא מדכחיב בהו כהן עבודה

היא: מדו כמדתו. כאן לימדך

שיהא כתונת כהנים למדת קומתו

לא נגררת ולא מסולקת והכי אמרינן

בזבחים (דף יח.): ילבש על בשרו.

משמע שלובש בעודו ערום שחין

עליו אלא בשרו דאי לא תימא הכי

על בשרו למאי כתביה: ולרשב"ל.

דאמר דווקא כתבינהו ולמימרא

דאינה לריכה ארבעה נפקא ליה

לרבו.

לפי שנתעשנו ונתלכלכו

אינה מביאה עגלה ערופה. דכתיב (דברים כא) כי ימלא חלל באדמה

וגו׳ לרשתה ואין ירושלים ירושה דקסבר לא נתחלקה לשבטים:

תלמודה. ראייה: הכי גרסינן בתורת כהנים יו ופשט ולבש יכול

מלכים ב כא טז וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיוּ ולבש בגדים אחרים ְּיִחִיץ לַמַּחֲנֶה אֶל מָקוֹם וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשֶׁן אֶל מָחַנֶּה אֶל מָקוֹם . 4. ולבש הכהו מדו בד בְּשָּׁרוֹ וְהַרִים אֵת הַדְּשֵׁן אשר תאכל האש את אצל המובח: ויקראוג

גליון הש"ם

תום' ד"ה ילבש וכו' וי"ל דשמא לא מיקרי קדשים. עיין לקמן דף לג ע"ל מוס' ד"ה מה לגיקה:

הנהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה על כו' ת"ל

→ מוסף רש"י

בגדים שבשל קדרה לרבו. ז דהוללת הדשן, ימזוג בהן כוס לרבו. לפיכך בגדים ללבוש הוזקק פחותים קיד.). כמדתו. שוה לחרן (פסחים סד:). ילבש על בשרו. משמע כשלונשן יהא בשרו מבלי לבוש. דאי לא הא אתי לאשמעינן למה לי על בשרו (סנהדרין מט:).

תום' ישנים (המשך) אלא דריש מדסמכיה אחרים לוהוליא דקאי נמי אכהנים (כו') [כו'], אע"פ שפחוחין משאר נהנים שנשרים. בך מחלוקת בהרמה. דכהנים בעלי מומין נמי לכולם בעני נוונון נווי כשירין לה דלאו עבודה היא, כיון דסגי לה בשני כלים ודלח כרבי יהודה מיהח מלנפת ואבנט להרמה, ואחרים והוליא דהאמר לא תרומת הדשן, דהא שתיהן שוות, אלא אחרים לשאר בהולאת הדשן דווקא בעינן

אבנט של כהן גדול. ביום הכפורים שהוא של בוך לא זהו אבנטו של כהן הדיוט לעולם לפי שאינו משמש אלא בשל כלאים: בהן בר'. וא"ת דנוקי לילגש לרבויי כל הני דמצו לרבויי לבד מאבנט, דכי מוקמי ליה נמי לרבות מצופח ואבנט לא מוקמי ליה בהלהו. י"ל דאמילמיה פריך דקאמר לרבות בגדי כ"ג כר, משמע דאסטלהו קאי. וא"מ ומאי דפריך ליה רבי מאבנט הא איהו לא מיירי באבנט כיון דמכשיר הרמה בשני כלים. לאו קושיא היא שהוא בא לרבות שבגדי כ"ג כשרין לכהן הדיוט בכל עבודות שיש שם ד' בגדי כהונה.

כתנות כ"א. ביוה"כ" מתי שפיר, וקאי על האי כהן גדול עלמו דהרמה שהוא משנה מבגדי קודש לבגדי חול. א"ב שה ת"ל אחרים. כלומר דמשמע בגדי חול. משמע אלי לא מקשינן פשיטה ללגישה הוה משמע נמי בגדי חול, ומימה דא"מ אמאי אילטריך כדרך שכי"ג עושה שפושט בגדי קודש ולובש של חול, והא מאחרים משמע נמי הכי. י"ל שאינו מביאו אלא לדמיון בעלמא, כלומר כדרך שכה"ג עושה דכחיב נמי ופשע ולבש. ולמאי דל"ג ליה אתי שפיר כדפרישית. אחרים וחוציא דישר על בחגים בעלי שושין בו". ולא פליג אדרשת מנא קמא,

מחרומה